BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh.
Seite 28r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

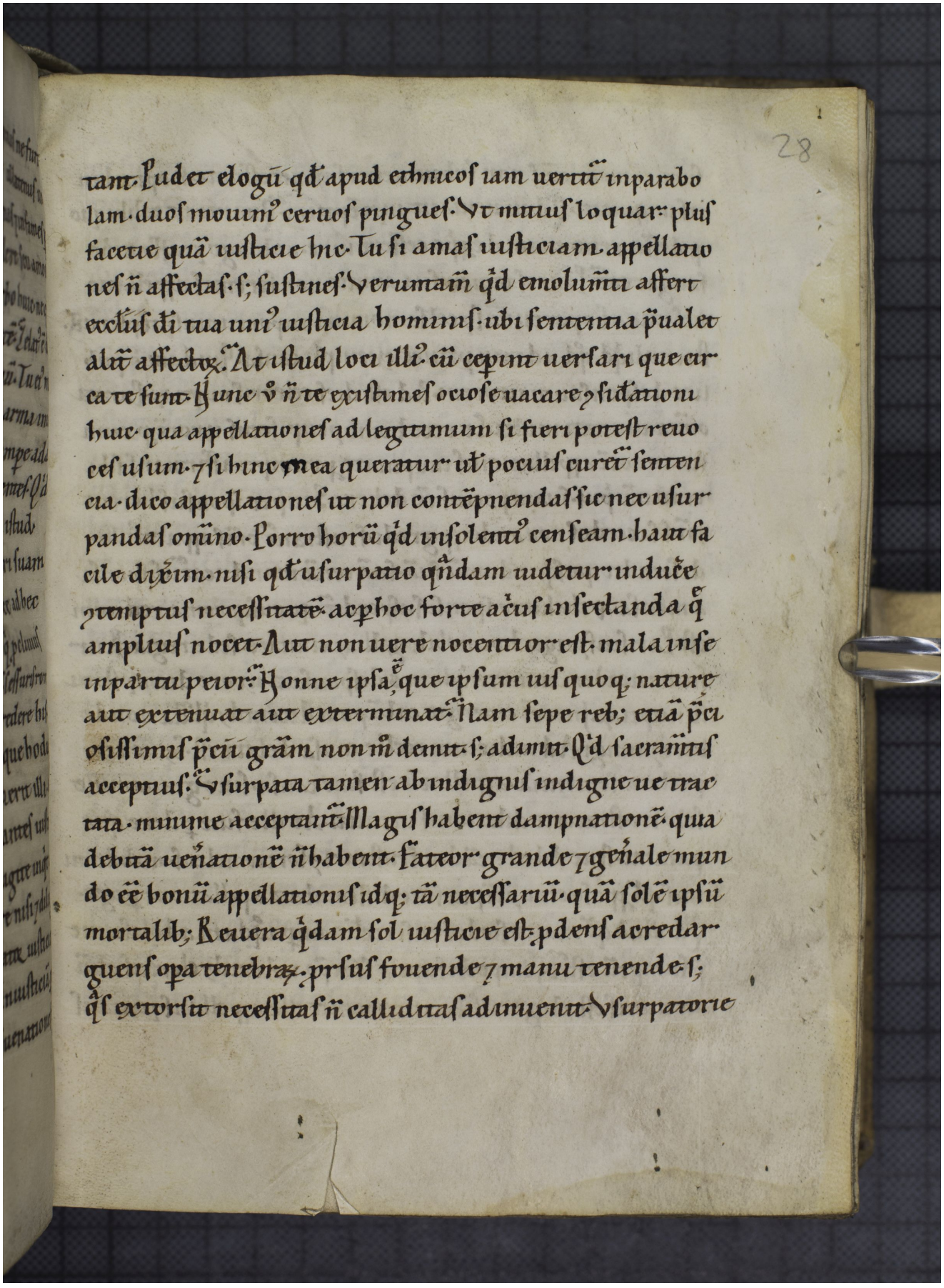

tant. Pudet elogiū qđ apud ethnicos iam uertit̄ in parabo
lam. duos mouim⁹ ceruos pingues. Vt mitius loquar: plus
facetie quā iusticie hic. Tu si amas iusticiam. appellatio
nes n̄ affectas. s; sustines. Verumtam̄ q̄d emolum̄ti affert
ecclīs đi tua uni⁹ iusticia hominis. ubi sententia p̄ualet
alit̄ affectoꝝ. At istud loci illi⁹ cū ceperint uersari que cir
ca te sunt. Hunc v̊ n̄ te existimes ociose uacare ꝯsiđationi
huic. qua appellationes ad legitimum si fieri potest reuo
ces usum. ⁊ si hinc mea queratur ut̄ pocius curet̄ senten
cia. dico appellationes ut non contēpnendas sic nec usur
pandas om̄ino. Porro horū q̄d insolenti⁹ censeam. haut fa
cile dixim. nisi qđ usurpatio q̄ndam uidetur inducē
ꝯtemptus necessitatē. ac p hoc forte acius insectanda q̄
amplius nocet. Aut non uere nocentior est. mala in se
in partu peior. Nonne ipsa, que ipsum ius quoq; nature
aut extenuat aut exterminat. Nam sepe reb; etiā p̄ci
osissimis p̄cii grām non m̄ demit. s; adimit. Q̄d sacram̄tis
acceptius. Vsurpata tamen ab indignis indigne ue trac
tata. minime acceptant̄. Magis habent dampnationē. quia
debitā ueñationē n̄ habent. Fateor grande ⁊ geñale mun
do ēē bonū appellationis idq; tā necessariū. quā solē ipsū
mortalib; Reuera q̄dam sol iusticie est. ꝓdens ac redar
guens opa tenebraꝝ. ꝓrsus fouende ⁊ manu tenende. s;
q̄s extorsit necessitas n̄ calliditas adinuenit. Vsurpatorie